

Fatsoenlijke kleding

Mijn kleding bepaal ik toch zelf?!

Kleding hoort bij de dingen die door de mode veranderen. Niemand zal zich vandaag nog zo kleden als de mensen 100 of 50 jaar geleden dat gedaan hebben. Toch geeft Gods Woord een kader, dat ons helpt te begrijpen, wat God graag wil: fatsoenlijke, eerbare kleding en een eerbaar optreden. Dit is met name voor jonge Christenen – maar niet alleen voor hen - van belang. Het ligt de redactie op het hart om naar aanleiding van de tegengestelde invloed van de wereld, in dit artikel concrete aanwijzingen te geven; dat doen we niet omdat ‘conservatieve waarden’ moeten blijven bestaan, maar omdat Gods goede gedachten niet veranderen – ook niet als het gaat over het functioneren en de uitstraling van mannen en vrouwen.

Reinheid en heiligheid in de kleding – voor man en vrouw

Niemand, geen jonge en ook geen oudere Christen, wil zo gekleed gaan dat anderen hen onnodig belachelijk maken. In dit opzicht hebben met name gelovige vrouwen het moeilijk, als zij zich in overeenstemming met Gods scheppingsorde fatsoenlijk en tegelijk in de goede zin van het woord verzorgd en attractief willen kleden. Zo’n kledingkeuze wordt vandaag de dag echter niet alleen door ongelovigen, maar ook door sommige Christenen als ouderwets bekritiseerd.

In dit artikel gaat het om de vraag, of onze kleding ons kenmerkt als Christen en of het tegelijk iets van de reinheid en de heiligheid van de Heer Jezus weerspiegelt.

De apostel Paulus schrijft aan Timotheüs: ‘Ik wil dan ... evenzo dat de vrouwen zich kleden in stemmige kleding met schaamte en ingetogenheid’ (1 Tim. 2:9). Aan Titus schrijft hij dat oudere vrouwen de jonge vrouwen zouden inscherpen om ‘kuis’ (dus rein) te leven (Titus 2:5). Hetzelfde wordt ook tegen Timotheüs als jonge man gezegd (1 Tim. 4:12).

Het is voor vrouwen en mannen mogelijk om zich onkuis, onzedelijk te kleden. Als mannen bv. bewust een heel strak model broek dragen, dan kán dat niet goed zijn. Of als de kleding in het openbaar en met name in de Christelijke samenkomsten op een regelrecht onfatsoenlijke manier wordt gedragen, dan kán dat niet juist zijn. Een afgezakte broek biedt eigenaardige ‘perspectieven’ en werkt afstotend. Als zoiets dan ook nog in de samenkomst wordt gedragen, dan komt de vraag op of er werkelijk interesse is... Op een sollicitatiegesprek kom je toch ook anders gekleed...

Niet alleen de kleding

Wat voor signaal geef je trouwens als je in de samenkomst zit, stevig kauwend op kauwgom? Wil je graag uitstralen hoe ‘cool’ jij bent? Besef je dat je met deze houding misschien anderen bezeert? Ben je er op die manier nog van harte bij, als de gelovigen bijvoorbeeld bij elkaar zijn om brood te breken? Hetzelfde geldt natuurlijk voor hen die continue rondkijken en zo met hun ogen luchtkastelen bouwen, of die andere broeders en zusters van boven tot beneden zitten te bekijken, of voor hen die onnodig druk zijn met hun kinderen.

Zijn we eigenlijk nog onder de indruk van de aanwezigheid van onze Redder in de samenkomsten van de gelovigen? Dit zou iedereen die er zit, man of vrouw, oud of jong, zich telkens opnieuw af moeten vragen.

Natuurlijk is iedereen persoonlijk verantwoordelijk voor de Heer, en mogen we het uiterlijk niet te zeer benadrukken, want het is bekend dat we in dat opzicht heel gemakkelijk kunnen huichelen. Maar het is wel degelijk te wensen dat wij ons er in de samenkomsten bewust van zijn: de Heer Jezus is hier heel persoonlijk aanwezig, en Hij alleen is het Middelpunt van het samenkomen. Hij ziet onze

harten en kent de motieven van ons hart. Bovendien mogen we niet vergeten dat we door ons gedrag een uitwerking hebben op onze medebroeders en zusters, hetzij positief, hetzij negatief. ‘Laat een ieder van ons de naaste behagen ten goede, tot opbouw’ (Rom. 15:2).

Rokken zijn geen vrijbrief

Veel gelovige vrouwen trekken bewust rokken of jurken aan, om zich zo van de man te onderscheiden, omdat God man en vrouw verschillend gemaakt heeft (vgl. Gen. 1:27). Maar er geldt niet: als het maar een rok is, is het wel in orde! Er hoort namelijk tegelijkertijd ook de wens te zijn dat elk kledingstuk het uiterlijk op een kuis, reine manier bedekt (*kuis* wil zeggen dat je je ervoor schaamt je lichaam aan iemand anders dan je eigen huwelijkspartner te presenteren).

Zoals bekend kan een vrouw door haar kledingkeuze de blikken van een man sterk beïnvloeden en zijn gevoelens prikkelen. Het gevaar dat vrouwen heel ‘vrijgevig’ zijn is bij hen op dit punt wezenlijk groter als bij mannen. Als een vrouw een rok, een jurk of een blouse zo draagt dat er heel wat van haar lichaam ‘vrij’ zichtbaar blijft of als de kleding haar lichaamsvormen juist accentueert en laat uitkomen, dan worden de gedachten van een man heel gemakkelijk juist naar de te karig bedekte lichaamsdelen getrokken. En als er méér bedekt is, wordt dit gevaar beduidend kleiner. De ‘knielengte’ bij een rok is zeker een goed uitgangspunt, net als het bewust vermijden dat de ogen van de man naar de borsten van de vrouw worden getrokken.

Het is door de mode van vandaag beslist moeilijk geworden om daarvoor passende en leuke kledingstukken te vinden. Foto’s uit de jaren ‘70 en ‘80 van de vorige eeuw laten trouwens zien dat dergelijke modeverschijnselen toen ook niet spoorloos aan de Christenen voorbij zijn gegaan. Een Christen moet er toen en nu niet om bekend staan dat hij de actuele modetrend najaagt, maar dat hij de Heer welgevallig voor de dag wil komen.

De man moet zijn ogen in bedwang houden

Misschien denkt een gelovige vrouw of een gelovig meisje, dat de man er toch zelf verantwoordelijk voor is om zich gedisciplineerd te gedragen. En zij heeft gelijk (vgl. Spr. 4:25). Wij mannen zijn verplicht om onze ogen onder controle te houden om geen ruimte te geven aan vleselijke begeerten. Wij hebben beslist de opdracht ook onze ogen onder de gehoorzaamheid aan Christus gevangen te houden (vgl. 2 Kor. 10:5). En toch openbaart dit ‘argument’ uit de mond van een gelovige vrouw een gezindheid die niet Christelijk is; ook als Christelijke (jonge) vrouw mag je niemand in verleiding brengen, enkel en alleen met het argument dat die andere persoon zelf voor zijn gevoelens verantwoordelijk is.

Uiteraard zal ook geen enkele man voor de rechterstoel van Christus met de vinger naar een vrouw of een zuster kunnen wijzen. We moeten onszelf rein bewaren in een omgeving waarin we ook met *ongelovige* vrouwen te maken hebben – en dat is vaak niet gemakkelijk. Want juist van hen kunnen we geen enkele moraal verwachten. Zij houden geen rekening met onze zwakheid en zondige neigingen (vaak zelfs integendeel!). Laten we ons daarom alleen op de Heer Jezus richten en ons zo tegen alle visuele prikkels wapenen die ons tot zonde willen verleiden. Moeten wij mannen niet toegeven daar we daar vaak in falen?

Maar dat rechtvaardigt op geen enkele manier dat een gelovige vrouw kleding draagt die de seksuele gevoelens van een man prikkelt, of dat nu met opzet gebeurt of niet. Zelfs wanneer een vrouw helemaal ondoordacht voor dit soort kleding kiest, moet zij zich laten zeggen dat het Woord van God ons steeds weer wijst op de noodzaak van fatsoen, kuisheid en reinheid in het innerlijk én het uiterlijk.

Wees ons (zwakke) mannen tot een hulp

Misschien kun je als vrouw of meisje nu wat beter begrijpen hoe goed het ons als mannen doet, als we niet ook nog in het contact met *gelovige* vrouwen in dit opzicht op onze hoede moeten zijn. Bovendien hebben vrouwen en meisjes in het leven van alledag immers ook te maken met ongelovige mannen. Wil je als (jonge) zuster écht dat die mannen jouw lichaam begeren? Dat zou toch een zonde zijn, of niet?

Er is nóg een aspect: er zijn echtgenoten van wie de vrouw misschien niet meer 'bloedjong' is of er niet meer 'bloedjong' uitziet (misschien ook doordat zij kinderen gebaard hebben); juist hún ogen kunnen gemakkelijk door de seksueel prikkelende kleding van jongere ongetrouwde vrouwen worden 'bestookt', waardoor ze in gevoelens (en misschien zelfs metterdaad) van hun eigen vrouwen afgestolen worden. Dat is ten opzichte van deze vrouwen, die zich vele jaren voor hun mannen ingezet en veel ontzegd hebben, niet 'fair', niet eerlijk en passend. Vermoedelijk denkt een jonge vrouw daar helemaal niet over na, vandaar deze 'tip'.

Waarvan moet de (toekomstige) echtgenoot onder de indruk zijn?

God heeft aan vrouwen uitdrukkelijk opgedragen zich kuis en in reinheid te kleden (1 Tim. 2:9). Onder dit gebod komt niemand uit. Want in eerste instantie wil een Christen God welgevallen en Hem eren. De uitdrukking 'met schaamte' klinkt tegenwoordig wat wereldvreemd; maar het betekent: als jij je zo gedraagt, bewaar je mannen (broeders) om je heen voor onwaardig gedrag. De Heer zal je er zeker voor belonen!

Om welke redenen en motieven mag de begeerte van een jonge, gelovige man uitgaan naar een (jonge) zuster als echtgenote? Moet zijn eerste gedachte haar lichaam betreffen, of haar persoon en haar geestelijk leven als Christin?

Als een jonge vrouw wil dat de man in het bijzonder haar lichaam wil hebben, dan zal zij zich ook op die manier kleden. En dan betreft het net zo goed de strakke accentuerende en tekenende kleding (zoals een strak T-shirt, een strakke blouse of hippe korte rok) als de lengte en de diepte van het decolleté (lage hals), en ga zo maar door. Als een jonge vrouw erop bedacht is dat een huwelijk naar geest, ziel en lichaam wordt gesloten, dan zal zij fatsoenlijk, eerbaar en met schaamte gekleed optreden, of de Heer haar nu een echtgenoot geeft of niet.

Een getrouwde vrouw moet, wat de aardse verhoudingen betreft, in allereerste lijn haar man behagen en zeker geen andere mannen. Daarbij zijn het lichaam en de aantrekkingskracht daarvan uitsluitend voor haar eigen man gereserveerd. Het is dan ook des te onbegrijpelijker dat veel gelovige echtgenoten er blijkbaar helemaal niets tegen hebben, als hun vrouwen op zo'n schaamteloze manier hun lichaamsvormen aan de buitenwacht 'presenteren'.

Waarvoor wil jij staan?

Een tijdje geleden vertelde een gelovige vrouw na een gesprek met een ongelovige man heel verontwaardigd, dat deze man tegen haar over haar 'mooie benen' had gesproken. Wat jammer dat zij helemaal niet op het idee kwam, zich af te vragen in hoeverre ze door haar korte rok zelf openlijk aanleiding voor deze opmerking had gegeven!

In dit opzicht ligt het aan de vrouw zelf, waarvoor zij bij mannen of gelovigen bekend wil staan. Waar sta je voor? Accepteer je de aansporing om door eerbaar optreden de waardigheid van de vrouw als Gods schepsel te respecteren en tegelijkertijd de mannen om je heen voor verkeerde gedachten te bewaren? Zo kun je bijdragen aan een sfeer van reinheid en kuisheid tot eer van de Heer, ook in de samenkomsten!